

Foto ČTK Libor Zavoral

» profesí na památkových objektech zejména u průvodců a pokladních nemůžeme některým jiným zaměstnavatelům konkurovat,“ vysvětluje mluvčí NPÚ Blanka Černá. Podniky jsou s náborem opatrnější i kvůli ekonomické situaci. „V případě poklesu nabídky bych dal do souvislosti pokles důvěry v průmysl a negativní vývoj nových objednávek,“ popisuje hlavní ekonom České spořitelny David Navrátil.

„Výhodná“ situace pro zaměstnavatele tak nemusí panovat všude. V odlehlejších místech, kde je nižší hodinová mzda a menší počet uchazečů, mohou mít firmy problém sehnat brigádníky i letos. Úplně opačný trend zaznamenává Lidl. Hledá vyšší stovky zaměstnanců, což je zhruba o dvacet procent více než loni. A podobná situace je v gastronomii, odkud během covidu odešla třetina zaměstnanců do jiných odvětví a jen polovina se podle Luboše Kastnera z Asociace malých a středních podniků a garanta projektu „Moje restaurace“ vrátila zpět.

„Poptávka zejména v Praze a turistických oblastech, když už neplatí covidová omezení, je. Jen to lidé možná nemají jako první volbu jako kdysi,“ tvrdí Kastner a dodává, že pověst oboru je pošramocena a lidé možná volí oblasti, které nebyly tak zatížené covidem. Výdělek přitom podle něj začíná na 200 korunách za hodinu v Praze a v regionech to bývá 150 korun.

150 korun je málo nebo moc?

Nesoulad mezi daty portálů může být způsobený i tím, že je restaurace pro hledání brigádníků příliš nevyužívají. „Gastro je možná umí hůře oslovit. Řada gastronomů neumí využívat sociální média, jak by bylo dobré,“ připouští Kastner. Více se to podle něj daří restaurátérům v Praze, v menších městech toho ale umějí využít méně. „Mladší lidé se buď mají dobře, nebo mají brigády někde jinde,“ tvrdí. Poptávka po práci v gastronomii podle něj tak o dvacet až třicet procent poklesla.

V návaznosti na nedostatek brigádníků v gastronomii se rozhořela řada twitterových diskuzí týkající se výše odměny. „Myslím, že 150 korun za hodinu už většina mých vrstevníků kolem dvaceti let bere jako slušné peníze. Osobně mám brigády dvě. Už dva roky dělám průvodce na zámku za 140 korun a v létě jdu poprvé do jedné stavební firmy za 110, což mi už málo přijde. Ale spíše to беру jako zkušenost ke škole,“ napsal v diskuzi na Twitteru Vojta Zvolský.

„Také dělám roky průvodce za relativně pár korun, ale je to pohodová práce v super kolektivu, která mi pomohla naučit se mluvit a prakticky ztratit trému z mluvení před větší skupinou lidí. Ale za takovou šílenost, jako je gastro v Praze, bych rozhodně chtěl přes 150,“ rozporuje ve stejné diskuzi na Twitteru Patrik Fišer.

Obvyklá odměna se na brigádnických pozicích podle LMC pohybuje plošně mezi 120 až 170 korunami. Z průměru nejvíce vyčnívá Praha. Tam jde narazit i na brigády s výrazně vyššími výdělky přesahujícími 200 či 300 korun za hodinu, zájem je o ně ale samozřejmě vyšší.

Podle portálu Fajn-brigady.cz se došlo ve srovnání s loňským rokem k nárůstu průměrné mzdy o sedm procent, kdy se ze 138 korun za hodinu zvedla celorepublikově na 147. Průměr ale zvedá Praha se 158 korunami za hodinu, naopak nejmenší průměrnou hodinovou mzdu má Ústecký kraj se 133 korunami.

Mezi oblíbené brigády během léta také dříve patřila práce v zahraničí. Zájem o ni však podle spolumajitele Czech-us Přemysla Piskače dlouhodobě klesá. Například loni se ani nenaplnila kvóta tisíce míst pro Kanadu, zatímco v roce 2020 poptávka převýšila nabídku o 1500 lidí. Podobně jsou na tom Nový Zéland a další destinace.

„Studenti středních škol, tedy obvykle maturanti, dávají přednost letním pobytům v Evropské unii, často v zemích, jako jsou Německo či Španělsko, kde často vystačí jen s angličtinou, Irsko, které je po brexitu jediná čistě anglofonní destinace v Evropě, ale také Řecko či Kypr, kde je mnoho hotelových rezortů,“ popisuje Piskač. Sektorově nejčastější je práce v hotelech, restauracích nebo v campingových rezortech. ■